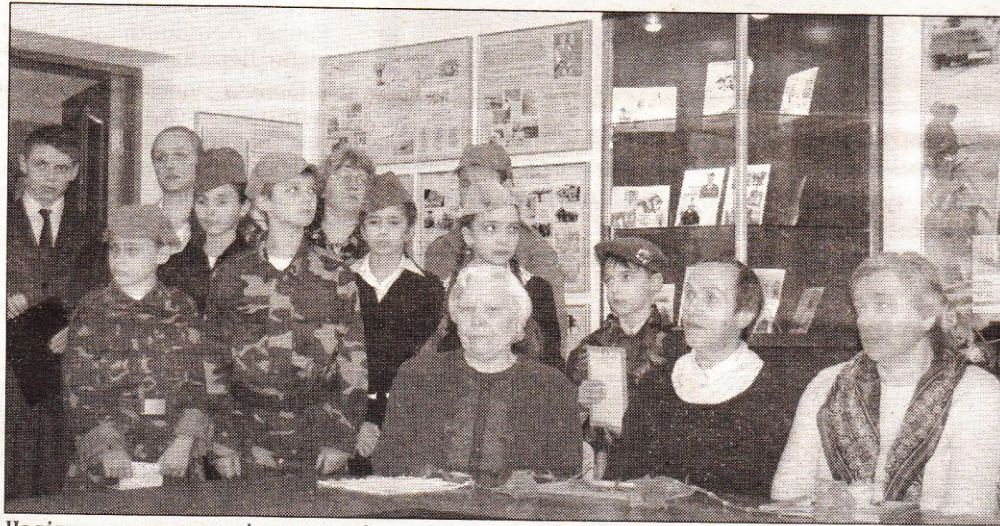

У музеї афганців екскурсії проводять школярі

Музей слави воїнів-інтернаціоналістів імені Миколи Веремчука презентували днями у школі №23 Рівного. Його відкрили на честь рівнян, які брали участь у війні в Афганістані.

— Ідею створити такий музей ми виношували п'ять років, протягом яких збирали експонати для нього, — говорить голова міської організації спілки ветеранів Афганістану Василь Стаднійчук. — Проте поштовх до реалізації ідеї дав міський голова Рівного Володимир Хомко. Чому саме школа №23? Тут навчався один з героїв війни в Афганістані Микола Веремчук, на честь якого і названо музей. Композиції музею — тільки початок. Ми хочемо добитись для музею звання "народний".

Музей облаштували в колишньому класі української мови та літератури. На ремонт приміщення виділили близько 50 тисяч гривень з міського бюджету. Ремонт розпочали ще в червні і завершили нещодавно. Тут встановили великий круглий стіл, виставкові шафи

На відкриття музею, окрім посадовців та школярів, прийшли матері та родичі загиблих афганців

з експонатами — листами, документами та формою афганців, іншими експонатами, які надавали самі афганці або їхні рідні.

— Міну і гармати надала нам військова частина міста, — розповіла директор школи Оксана Макаручук. — Інша зброя — це дерев'яні макети, виготовлені гуртком деревообробки. У приміщенні музею плануємо проводити виховні години та уроки. Влаштовуватимемо екскурсії і для учнів інших шкіл.

Один із виставкових стендів присвячений ге-

рою Миколі Веремчуку. Екскурсивод-школярка розповіла, що Микола Веремчук у дитинстві був активним і любив читати книги про війну, займався спортом. У 1985 році його призвали служити в армії. Він добровільно зголосився воювати в Афганістані. На війні був радіотелеграфістом і героїчно загинув, коли підірвав себе з ворогами гранатою.

— Ще коли був школярем, Микола у підписах до своїх дитячих фотографій зазначав, що буде десантником, — пригадує батько загиблого

Анатолій Веремчук. — Про своє рішення воювати в Афганістані він нам з матір'ю не повідомив. Сказав тільки друзям, які нам теж не розповіли. Інакше якби ми дізналися, то не пустили б його туди. Нам вже звідти він прислав листи, в яких писав, що все в нього добре і буде добре. А недавно ми дізналися, що племінниці дружини він надіслав лист іншого змісту, в якому писав, що хоча ще молодий, та почувається наче стара людина, стільки всього побачив.

■ Дарина ГУЗЕНКОВА.